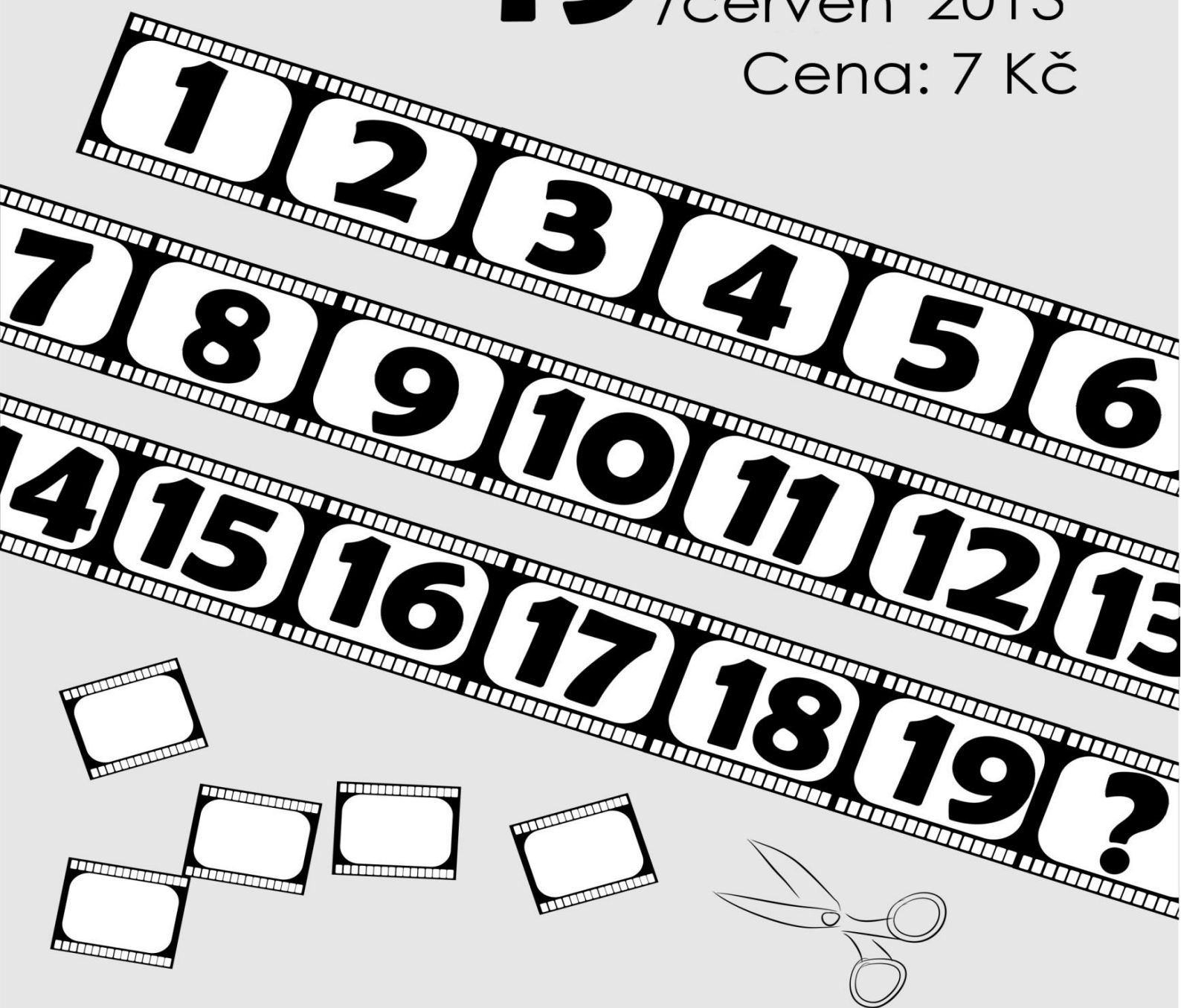

Záškolák

19 /červen 2013

Cena: 7 Kč

Úvod

Zdravíme Vás, naše věrné čtenáře! Jsme nesmírně rádi, že jsme mohli vydat další číslo Záškoláku, resp. že se nám to povedlo. V tomto čísle snad najdete vše, co se stalo na naší škole za uplynulé měsíce, a i vaše oblíbené rubriky.

Máme na svém účtě další ocenění! Je jím první místo v krajském kole Soutěže školních časopisů, ve kterém jsme porazili i naše „soky“ (kamarády) z 8. základní školy. Je nám jasné, že o tom určitě už víte, ale my to stejně budeme připomínat... přece jenom se to nepovede každý rok. :D

Autorkám tohoto úvodu bylo trochu do pláče, když psaly tyto řádky... Ano, opouštíme vás a pokračujeme dál v naší cestě za vzděláním. :D

A teď už ne tak strojeně: Bylo nám tu s váma fajn. Doufáme, že i na naší budoucí škole se sejde tak dobrá parta jako tady. Ne vždycky se nám všechno dařilo, ale dělaly jsme to rády, takže doufáme, že se tahle práce zalíbí někomu dalšímu. Až tu nebudem, vzpomenete si na nás?

Lucie Peksová, Veronika Peksová a Barbora Klimová, 9. B

To, že naši redakční radu opouští naše tři schopné kolegyně a vedoucí časopisu, mě velmi rozesmutnilo. A to proto, že tím pádem my mladší musíme převzít veškeré povinnosti a starosti s vydáváním časopisu. Těmito řádky vyzývám všechny inteligentní, schopné a pracovité jedince, aby se k nám přidali a pomohli nám s tvorbou našeho milovaného plátku.

PS: Báro, Lucko, Verčo, hodně štěstí na další škole!

Obsah:

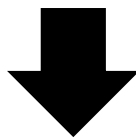
- **Co by měl učitel dělat a co ne**
- **Zákaz používání elektronických přístrojů**

- **Stránka o deváťácích**
- **Hodnocení školního roku**
- **Z naší slohové tvorby**
- **Výlety za hranice**
- **Projekt VODOUCH**
- **Víte, co je fair trade?**
- **Reportáž z ruské hostiny**
- **Sportovní stránka**
- **Přiznání 5. ZŠ**
- **Stránka pro 1. stupeň**
- **Naše párečky**

Co by měl učitel dělat a co ne?

Školní parlament stanovil zásady, jaký by měl být správný učitel. Vybraní zástupci se v jednotlivých třídách ptali, jak si představujete dobrého učitele, jak by se měl chovat a jak by měl pracovat. Z vašich připomínek vzešlo několik zásad, které jsme sepsali a předali paní ředitelce. Ty naleznete na nástěnce parlamentu a u tohoto článku. Např. když žák píše zápis, není schopen k tomu pobrat výklad látky, který se často k tomu zápisu nevztahuje...

Proto prosíme učitele, aby se uvedených zásad drželi, protože nám to opravdu usnadní vzdělávání!

Co by měl učitel dělat a co ne?	
Měl by...	Neměl by...
Mít respekt.	Nadržovat.
Chovat se ke všem stejně.	Vykládat látku při psaní zápisu.
Vždy by měl pomoci.	Křičet.
Umět vysvětlit látku.	Dávat nečekané testy.
Dávat příklady ze života.	Dávat příliš dlouhé zápisy.
Pravidelně chodit na hodiny.	Ponižovat.
Naslouchat.	Dávat přezdívký.
Mít smysl pro humor.	Povyšovat se.
Být příjemný, usměvavý.	Srovnávat s ostatními.
Být fér.	
Umět učit.	

Zákaz používání elektronických přístrojů (tabletů, mobilů a herních konzolí)

Jak všichni víte, před pár měsíci bylo na naší škole zakázáno hraní her na telefonech, tabletech a různých konzolích. Myslíme si, že většina z nás si v tu chvíli řekla: „Šest hodin bez her se přece v pohodě dá vydržet.“ A smířila se s tím. Skutečnost je ovšem mnohem bolestnější. Ne, že bychom nemohli hrát hry, nesmíme telefony používat vůbec. Někoho z učitelského sboru napadlo, že nám hraní na elektronických přístrojích nesvědčí. Proto nám na nich zakázali hrát i o přestávkách. Neexistuje možnost napsat SMS nebo si dokonce zatelefonovat – samozřejmě o přestávce. I když o tom ve školním řádu není ani zmínka. Například: Jakmile přijdete do učebny č. 208, musíte si mobil uklidit do tašky a za žádnou cenu ho nesmíte mít v kapse a už vůbec ne ho vytáhnout. Se začátkem školního roku se plánuje dopsání těchto zásad do školního řádu. Z toho vyplývá, že když tam zatím nejsou, nejsme povinni je dodržovat.

Barbora Klímová, 9. B a Radek Urban, 6. B

Naše iPady

Když máte iPad doma,
cítíte se vždycky prima.
Pokud zabaví ho vám,
dobrou radu vám dám.

Pokud se na iPadu učíte,
ve škole pak všechno víte.
Když chcete hrát na tabletu,
neříkejte to moc světu.

Neudělejte stejnou chybu
znovu,
radši si pusťte v televizi Novu.
Hrajte si radši doma,
nedělejte z toho drama.

O iPady dobře pečujeme,
na příští rok je také chceme.
Máme je moc a moc rádi,
jsme s nimi dobří kamarádi.

Stránka o deváťácích

Každému deváťákovi od začátku školního roku zní v uších *přijímací řízení*. Místa sice jsou, ale jde o to, aby se člověk dostal tam, kam chce. Největší zájem je asi o Škodovku...

Mnoho z nás ještě ani v lednu nevědělo, kam si podá přihlášku. Všichni jsme to nakonec zvládli a někam nás přijali. Nejtěžší bylo dostat se na gympl, protože se na něj, jako na jedinou školu v Boleslavi, musí dělat přijímačky. Díky poctivé přípravě a velké snaze učitelů nás něco naučit jsme se všichni umístili na skvělých místech.

Shrnutí:

Gymnázium dr. Josefa Pekaře	6
Obchodní akademie	8
SOŠ SOU Mladá Boleslav	4
SOU Škoda Auto	5
Integrovaná střední škola, Na Karmeli	6
SOUŠ SOU Horky nad Jizerou	1
Průmyslová střední škola	4

Závěr:

Bylo nám tu dobře. I přes některé neshody s učiteli se nám po téhle polorozpadlé škole bude opravdu stýskat. Víme, že jsme někdy byli nesnesitelní a na zabití... Ale teď vás ještě opravdu nechceme rozplakat. To si nechte až na naše vyřazení, které se uskuteční 27. 6. 2013 v kostele sv. Havla. Tímto vás tam srdečně zveme.

Za 9. B Barbora Klímová a Lucie Peksová

Hodnocení školního roku z pohledu tříd 2. stupně základní školy

Uteklo to jako voda a jdeme do finále. Šešťáci se tady v září usadili poprvé, devítky odcházejí. A co jednotlivé třídy říkají o skoro uplynulém školním roce?

6. A

Když jsme v září přišli na druhý stupeň, všichni jsme byli vykulení, hlavně těch sedm žáků, kteří přešli z jiných škol – hlavně z Dalovic. Někomu dělalo problém nové učivo, hodně nás překvapilo, že jsme dostali iPady, které nám prý mají pomáhat ve výuce. Líbily se nám akce naší školy.

6. B

Těšili jsme na nové prostředí a novou třídu a novéžačky. Pak jsme ale zjistili, že to byla chyba, jelikož některé dny jsou nudné. Někdy je tady veselo, hlavně v pátek. Kázeň naší třídy je v minusu, padají napomenutí a třídní důtky. Očekáváme, co bude dál, protože třídní učitelka se za nás stydí.

7. A

Většinou jsou dny, kdy se chováme jako kolektiv, ale najdou se i takové, kdy každý hraje na svou stranu a pro SVÉ dobro. Když se ohlédneme na minulý ročník, kde jsme se k sobě chovali opravdu neohledupně, zvláště se často konaly spory mezi chlapci a dívkami, tento rok je pro nás o moc přínosnější, jelikož jsme se jako parta více poznali a stmelili. Ovšem ne vše je tak, jak by se každému líbilo, jelikož poslouchat dennodenně monotónní hlas učitelů není tak záživné, jak si každý myslí. I přesto musíme za tento rok dát palec nahoru.

8. A

Tento rok byl skoro stejný jako předchozí až na to, že učivo bylo těžší (a nudnější) a z naší třídy odešlo pár lidí. Ale jiní zase přišli a naší třídní partě to pomohlo.

9. A

Tenhle rok byl pro nás náročný, možná nejnáročnější ze všech. Museli jsme zapracovat na známkách. Teď se duševně se připravujeme na to, že půjdeme jinam.

9. B

V 1. pololetí jsme se museli snažit kvůli vysvědčení, ale teď už nám je škola fuk. Konečně se nezaobíráme tím, jestli budeme mít dobré známky nebo na učitele uděláme dobrý dojem. Už jen akce, výlety a poslední SBOHEM! Jak moc nám spolužáci a někteří učitelé budou chybět, se uvidí.

Z naší školní slohové tvorby

Co mně základní škola dala a vzala

V první řadě mi dala opravdu hodně zkušeností, bez kterých bych se v životě neobešla. Dala mi kamarády i „kamarádky“ v uvozovkách. Naučila mě, že i někteří učitelé umí pomoci, vyjít nám vstříc a naslouchat našim problémům.

Každým rokem, když jsme postupovali do vyššího ročníku, bylo to těžší a těžší. Škola přestávala být taková ta zábava a začínala nám taky něco brát. Hlavně volný čas po škole, který jsme museli strávit nad učením, jelikož jsme chtěli mít dobré známky.

Celých devět let se točilo ve stejném rytmu. Pořád jsme se museli učit, psát domácí úkoly, snažit se odpovídat na všechny zadané úkoly a psát testy.

Zažila jsem tu i mnoho dobrodružství, společných výletů, i do ciziny, až po sportovní soutěže. Stalo se i mnoho dalších věcí, za které jsem ráda, že mi je škola dala.

Škola pro mě není jen budova, je to takový „druhý domov“, kde jsme trávili většinu času. Když se nad tím zamyslím, tak mi určitě škola víc dala, než vzala. Budu moci tohle říct o střední škole, až ji dokončím?

Lucie Dragounová, 9. B

Sachsenhausen

Ve dnech 21. 5. – 22. 5. jsem se zúčastnila školního poznávacího zájezdu do Berlína. Navštívili jsme mnoho zajímavých míst, ale mě nejvíce zaujal koncentrační tábor Sachsenhausen. Každý člověk, který alespoň trochu zná historii, ví, k čemu tato místa byla určena a jaké strašné věci se zde děly.

Přesto se mi svíral žaludek hrůzou, když nám průvodce vyprávěl o tom, jak nelidsky dozorcí týrali zdejší vězně například tím, že je za svázané ruce pověsili na háky, až jim vykloubili končetiny, nebo je úmyslně nechávali v ledové vodě, aby zjistili, jak dlouho takto vydrží.

Pokaždé, když takové věci slyším, napadá mě otázka, jak je možné, že lidé tak krutě ubližovali jiným lidem, kteří se provinili jenom tím, že měli jiný původ nebo politický názor. Přesto se stále najdou jedinci, kteří nevěří nebo věřit nechtějí. Všem takovým bych takové exkurze nařídila jako povinné. Možná, že kdyby všechno slyšeli, změnili by alespoň někteří svůj názor a to by bylo moc dobře. Hlavně proto, aby se v budoucnu podobné hrůzy už nikdy nemohly opakovat.

Aneta Dvořáčková, 9. A

Výlety za hranice

Berlín

To zvláštní, velmi liberální město. Věděli jsme, že po válce z něho moc nezbylo, ale že bylo obnoveno a že má krásná muzea. A tak jsme se tam jeli podívat. Cesta nám trvala cca 6 hodin. Naší první zastávkou byl koncentrační tábor Sachsenhausen, kde jsme se přesvědčili, v jakých podmínkách zajatci žili a jakou nelidskou práci museli vykonávat. Následoval rokokový zámek Charlottenburg a Postupim. Tam byla podepsána mírová dohoda po druhé světové válce, ale přímo do tohoto místa jsme nejeli. Ale Postupim je hezká a její holandský mlýn ještě její krásu podtrhuje. A nedaleký zámek Sanssouci na nás udělal také velký dojem a šéfka výpravy nás tady donutila zapózovat jako živé sochy, aby měla nějakou akci na video :D. Na konec prvního dne jsme dostali hodinový rozchod po Brandenburgerstrasse. Tam se všichni rozutekli do nejbližších obchůdků, jako byl například McDonald, Starbucks, H&M a dalších krámků, ale tak malý mekáč jsme ještě neviděli.

Večer jsme přijeli do hotelu, kde jsme si po dvojicích (někdo po trojicích) zalezli do pokojů a šli spát. Následující ráno nás čekala cesta do města, kde jsme zjistili, že dvě z našich spolužaček zapomněly pasy na pokojích v motelu. Počasí nám moc nepřálo, ale prohlídka známé budovy Říšského sněmu byla zajímavá. Poté jsme si prohlídli Braniborskou bránu a z autobusu Památku obětem holocaustu - 2700 kvádrů. Kvůli dešti se nedalo vyjít z autobusu – škoda, mohlo to být působivější. Po krátké přejížděce jsme dorazili k tzv. Muzejnímu ostrovu a nejdříve jsme navštívili Egyptské muzeum, kde jsme měli strávit půl hodiny. Nakonec jsme tam pobýli delší dobu, protože naše drahá paní učitelka Vaňková spolu s panem Václavem, vedoucím drogerie, nemohla najít vchod do šatny, kde jsme na ni všichni přesně na čas čekali. Je vidět, že někdo se může ztratit i v muzeu. :D. Vrcholem zážitků mělo být Pergamonské muzeum a jeho obrovský a nádherný oltář. Ale tam nás bohužel pro přeplněnost nepustili. Znovu jsme se stavili u proslulé Berlínské zdi, která rozdělovala západní Berlín od východního, mnoho lidí při pokusu o její překročení zahynulo, ale dnes je docela hezky a zábavně pomalovaná graffiti.

A dlouhá cesta zpět domů. Ke škole jsme dorazili někdy večer kolem 22.15 hod. Potom už se každý z nás rozprchnul domů do teplých postýlek.

I přes ztrátu pasů a naší paní učitelky se zájezd vydařil a jsme rádi, že jsme měli tu čest si Berlín prohlédnout v tak skvělém kolektivu!

Kateřina Svátková a Karolína Šeleberková, 9. B, Eva Svárovská, 6. B

Poznámka ztracené a znovu nalezené šéfky výpravy: Všechny cíle zájezdu opravdu nebyly splněny, ale parta byla skvělá, vnímající, tolerantní (to jsem tentokrát zvláště potřebovala), nikdo nevytvářel třecí plochy. Díky. Vk

Školní zájezd do Londýna

Vždycky se nám Londýn moc líbil, když jsme se o něm učili v hodinách angličtiny, a konečně jsme dostali příležitost ho vidět na vlastní oči. Při odjezdu z Prahy jsme měli docela velké potíže, jeden kluk si zapomněl vyřídit české vízum (když je dotyčný jiné národnosti a nemá české vízum, tak se do zahraničí nedostane), takže jsme ho museli nechat v Praze a on se musel sám dostat zpátky do Ostravy. Po dvouhodinovém zpoždění jsme konečně vyjeli. Téměř po devatenáctihodinové cestě autobusem a trajektem jsme dorazili do hlavního města Velké Británie. Na každého z nás udělal Londýn jiný dojem. Někdo si ho představoval úplně jinak, a někdo si ho nepředstavoval vůbec. Za tři dny jsme „proběhli“ téměř všechny památky, což bylo velice vyčerpávající. V závěru každého dne si nás vyzvedly anglické rodiny, u kterých jsme byli ubytováni. Všichni jsme bydleli v černošské čtvrti, proto jsme měli zpočátku problém s jejich přízvukem, ale druhý večer jsme si s nimi u večeře již pěkně popovídali. Zájezd byl velice zdařilý a to také díky naší průvodkyni Kratochvílové a paní učitelce Hendrychové.

V Londýně jsme také zažili demonstraci, bylo to velmi napínavé, jelikož tam bylo snad 10 záchronek a policejních aut a to nepočítáme vrtulníky, naštěstí se nikomu nic nestalo a vše proběhlo hladce. Když jsme byli na cestě k rodinám, tak jsme "nabourali" do auta, takže jsme do rodin dorazili o chvíli déle. Když přišel čas na loučení s "rodiči", vůbec se nám odtamtud nechtělo, protože na nás byli moc hodní a stále nám něco nabízeli, prostě to byly 3 senzační dny. Londýn v nás zanechal mnoho krásných vzpomínek, zážitků a dojmů.

Adéla Salačová, 8. A

Projekt VODOUCH

Vodouch je náš jediný vodní pavouk. U nás ve škole to byl však projekt zaměřený na vodu. A hned můžeme prozradit, že se povedl. Žáci 2. stupně byli rozděleni do několika skupin napříč třídami a na jednotlivých stanovištích řešili úkoly týkající se vody. Největší úspěch mělo stanoviště Hop a skok přes potok, „mikroskopování“ znečištěné vody a čistírna odpadních vod. Vyhráli Mloci velmi těsně před Potápníky – viz fotka. A paní učitelka Špičková pro nás klidně zase může něco připravit.

Václav Kocourek, 8. A

Na projekty může být nahlíženo z několika stran. Doplňují vyučování, navazují na něj, většinou jsou zábavné, ale tradiční výuku narušují, protože učivo stanovené školním vzdělávacím plánem nemůže být probráno. Nás žáky některé projekty baví, ale jiné nám už lezou krkem. Zeptali jsme se i na názor naší paní ředitelky:

Současná škola ve svém vzdělávacím plánu s projekty počítá. Jak všem neustále připomínám, dnešní škola má za úkol (který přísně sleduje i Česká školní inspekce) rozvíjet u žáků nejen znalosti, ale také tzv. „kompetence“, čili schopnosti, dovednosti, postoje. Úkolem nás, učitelů, je chtít po žácích víc než pouhou znalost. Jinak se tomu říká „životní dovednosti“, čili to, co budete v životě skutečně potřebovat. A právě těmto životním dovednostem se nejlépe naučíte v projektovém vyučování. Můj velký dík proto patří všem vyučujícím, kteří projekty připravují, a rozhodně v nich budeme pokračovat.

Víte, co je fair trade?

Česky spravedlivý obchod. Pomáhá rozvojovým státům a v podstatě jde o to, že člověk v Africe, pracující třeba na plantáži, dostane takový plat, jaký si zaslouží. V opačném případě pracuje za nedůstojných podmínek a nízkou výplatu nejčastěji na velkých plantážích s čajem nebo bavlnou. Pokud se výrobce nebo obchodník přihlásí do systému Fair trade, má jistotu, že za své výrobky dostane dobře zaplacen, ale musí se zavázat, že jeho pracovníci budou pracovat za normálních podmínek a s ohledem na životní prostředí. Naše škola by se chtěla zapojit do fairtradových škol. Znamenalo by to, že ustanovíme řídicí skupinu, která bude Fair trade propagovat, ale i organizovat prodej výrobků v Klubkavárně nebo na školním jarmarku. Sobota 11. 5. byla vyhlášena jako Světový den pro fair trade.

Zapojte se do spolupráce, zasloužíte se třeba o to, že zboží nebude vyrábět dítě vašeho věku.

Fair trade na naší škole podporuje paní učitelka Pražáková.

Johana Rejmonová, 7. A

My bychom chtěli chodit na hodiny ruštiny!

Alespoň ta závěrečná byla netradiční. Každý žák měl za úkol doma uvařit nebo upéci nějaké jídlo z bohaté a rozmanité ruské kuchyně. A že bylo co ochutnávat: syrníky = smažené tvarohové placičky, pelmeně = taštičky s mletým masem, známé pirožky nebo boršč. A také blinčiky, což jsou ruské palačinky.

Na ochutnávku byli pozváni všichni učitelé a nešetřili chválou.

Je těžké vybrat jedno jídlo, které by dostalo nejvíce michelinských hvězdiček. Zato víme, které nejdéle vydrží. Autorka reportáže si s sebou ke kávě vzala tvarožnuju zapekanku, našla ji za 2 dny a byla výborná!

Miloslava Vaňková, uč.

Sportovní stránka

Ringo

V rámci Sportovní ligy se naše škola zúčastnila soutěže v ringu. Předcházelo jí mnoho dohadů a možná i nevraživosti, protože z celé školy se muselo dát dohromady jen 15 hráčů. Učitelé tělocviku to tentokrát měli opravdu těžké. Nakonec však nejspíš rozhodli dobře, protože naše škola obsadila krásné medailové 3. místo. Gratulujeme samozřejmě nejen učitelům, ale hlavně sportovcům, kteří pro naši školu toto místo obsadili.

Poraz si svého učitele

7. třída

Ve čtvrtek 18. 4. se konal další zápas z dlouhé šňůry celoškolské soutěže Poraz si svého učitele. Hrál se futsal a výsledek asi nebyl pro nikoho překvapením. Sedmáci deklasovali učitele 8:0. Tak zní oficiální skóre zápasu, ale někteří z nás se domnívají, že rozdíl byl ještě větší.

6. třídy

Za měsíc 23. 5. si v naší tělocvičně proti učitelům zahráli šestáci. Pro změnu se hrál zase futsal. Učitelé se nejspíš z předešlé hry proti sedmákům poučili a šestáky bez větších problémů porazili 4:1.

OVOV- Odznak Všestrannosti Olympijských Vítězů

29. dubna se mládež* druhého stupně zúčastnila okresního kola OVOV. Umístila se na skvělých místech. A i přes mnoho zmatků a různých problémů se nakonec dozvěděla, že postupuje do krajského kola v Kolíně.

24. 5. se potom konalo krajské kolo, kde to zase všem ukázali a Ája skončila dokonce na bedně! GRATLUJEME!

*sorry, za to označení :D

Fotbal – Coca-Cola Cup

Stejně, tak jako minulý rok hráli fotbal kluci, tak tenhle rok jsme se do soutěže Coca-Cola Cup přihlásily i my - holky. Hned první zápas jsme hrály proti tomu nejtěžšímu soupeři, který minulý rok hrál i celorepublikové finále. Tenhle zápas tedy opravdu neskončil tak, jak bychom chtěly. Ostatní zápasy už však byly mnohem lepší. Z Bousova jsme si nakonec přivezly 3. místo.

Barbora Klímová, 9. B

Počítač aneb zabiják naší fyzičky

Spousta z nás má doma určitě počítač nebo notebook a tráví na něm zajisté dost času a proč taky ne? Vždyť je super způsob, jak se pobavit a mnoho z vás by mi určitě potvrdilo, že si radši zahrají nějakou tu hru nebo budou chvílku na netu, než jít někam ven na „hřiště“ v té panelákové džungli. Ale víte co, to postupně dělá s vaším tělem? Páteř budete mít postupně zkřivenou, vidět budete jako napůl slepý, kila na váze naskakují jako na běžícím páse a s vaší psychikou to samozřejmě taky něco udělá (pár příkladů každý určitě bude znát). Zkuste se někdy odpojit a jít si třeba zaběhat nebo ven s kámošema, za výsledek vám neručím, ale zkusit byste to měli ☺.

Matouš Pražák, 8. A

PŘIZNÁNÍ 5. ZŠ

Po vzoru vysokých škol jsme pro vás vytvořili webovou stránku Přiznání 5. ZŠ. Jedná se o vtipná anonymní přiznání studentů, která se posléze zveřejňují většinou na Facebooku. Doufáme, že se pobavíte na úkor vašich spolužáků. Některá přiznání vypovídají o inteligenci některých z nás.

Se spolužačkou jsme ztratily klíče od skříňky. Vyřešily jsme to tak, že jsme si vyndaly panty a problém je vyřešen! Doporučujeme. :D

Nesmírně mě zajímá, kdo napsal na dveře od záchodu ve 3. patře "Rýdl is so sexy".

Když mě nebaví, co vykládají učitelé, tak si představuju, jak za deset let je potkám na ulici a budu jim dávat almužnu a říkat: „Vlastně jste mě nic nenaučili.“

Nesnáším slohy!!

Paní učitelka Vaňková by měla chodit na nějaké doučování informatiky, kde se učí, jak správně kliknout myší a správné spuštění Youtube!!

Otáčím plynovým kohoutkama, i když to je výslovně zakázáno.

Rýdl uznává Justina Biebera!

Když se mě někdo zeptá, kam chodím na školu. Řeknu u 6ZŠ, protože nikdo neví kde tahle škola je!

Chci vypadat, jako paní učitelka Pražáková!!!

Hledám doučování klikání myší!
Zn.: Vyměním za doučování češtiny

Ráda otevírám cizí skříňky.
Dávám na kliky od záchodů mýdlo.

Plivu z posledního patra dolů a doufám, že to na někoho spadne.

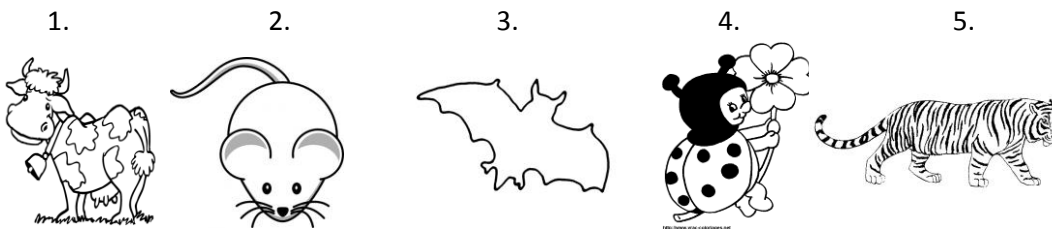
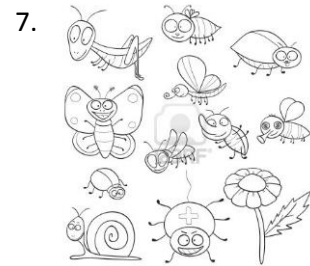
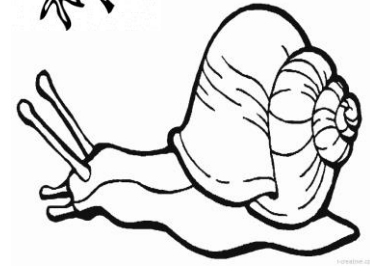
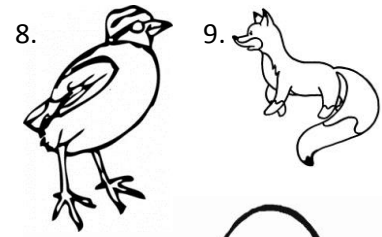
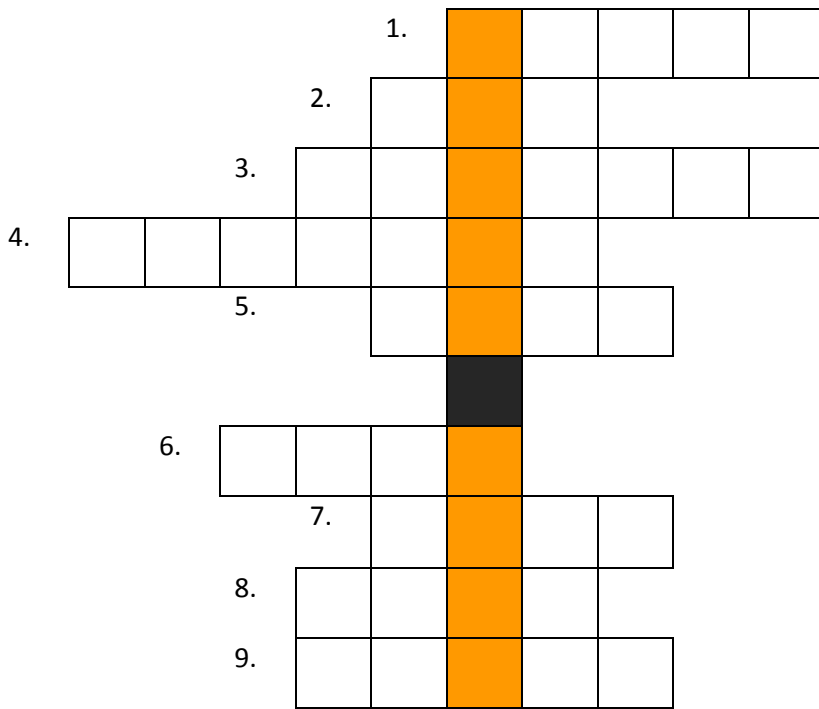
Rád otrhávám ve škole kytky

Rádi házíme věci z oken.

Nesnáším chytrý lidi.

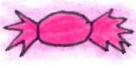

14 Každý den doufám, že vybuchne škola.

Stránka pro 1. stupeň (za spolupráci děkujeme paní učitelce Kamenické)

DEN DĚTÍ

VŠECHNY VE ŠKOLCE U SE NA DNEŠEK TĚŠILY. PANÍ UČITELKA
DĚTEM SLÍBILA PŘEKVAPENÍ. RÁĎA SE UŽ NEMOHL DOČKAT. BRZY RÁNO
VYSKOČIL Z , ABY BYL VE ŠKOLCE PRVNÍ. RÁĎA BYL TUZE ZVĚDAVÝ, ALE
MUSEL POČKAT, NEŽ PŘIJDOU I OSTATNÍ PANÍ UČITELKA MĚLA PRO
 PŘIPRAVENÉ SOUTĚŽE. VŠECHNY SE POSTAVILY DO ŘADY A ŠLY
K PRVNÍMU STANOVIŠTI. BYLO OZNAČENÉ BARVOU. MĚLY ZA ÚKOL

OBJET KUŽELY NA . NA DRUHÉM STANOVIŠTI, BYLA
ZNAČKA. PANÍ UČITELKA DĚTEM ZAVÁZALA . DOSTALY A MUSELY
POSLEPU USTŘIHNOUT ZAVĚŠENÝ NA NITI. RÁĎA TO ZVLÁDL
NEJRYCHLEJI. A PROTOŽE VŠECHNY BYLY ŠIKOVNÉ, DOSTALY ZLATOU .

Vážení křížovkáři, v minulém Záškoláku jste si vyluštili první část tajenky, teď vám předkládáme její pokračování. Celé řešení přineste do kabinetu českého jazyka pí uč. Vaňkové, slíbená odměna vás nemine.

Ale ještě trochu z Drbákova, ale to, co vás zajímá nejvíc (známe vás!):

Naše párečky

Na každé škole dochází ke třídění kamarádů do zamilovaných dvojic. První dětskou lásku – často ještě na 1. stupni - zažije snad každý. Na 2. stupni už je to vážnější vztah, i když se po vyjití školy nejčastěji rozpadne. Jenže na všechny lásky se rádo vzpomíná. Říká se, že komu dáte jednou aspoň část srdce, už si ho zpátky nevezmete. A nezáleží na tom, jestli ho pořád máte rádi nebo už vám je lhostejný. A u nás ve škole? Pár párečků tady máme, přejeme jim hodně štěstí, a už tušíte, kdo to je:

Rimča Brynychová + Matouš Pražák

Katka Kanalašová + Jaromír Kučera

Radek Urban + Eliška Korseltová

Adéla Kottermanová + „Pavlíček“ (Hieu La Ngoc)

Viola Gráfová + Tomáš Pollák

Záškolák, časopis základní školy v Dukelská 1112, Mladá Boleslav. 19. číslo – červen 2013. **Redakce:** Miloslava Vaňková, Barbora Klímová, Lucie Peksová, Veronika Peksová, Eva Svárovská, Nikola Bednářová, Jiří Bednář, Matouš Pražák, Rimča Brynychová, Radek Urban. **Cena: 7 Kč** **Náš mail: casopis-zaskolak@email.cz**
Časopis je vydáván se souhlasem vedení školy.